

The Enigma of No'ach
Parshat No'ach
Melton at Shearith Israel, October 24, 2011
JSI at Akiba Academy, October 25, 2011

A) The evidence of the Torah

- 1) Breishit chapter 6, verses 3, 5 – 22
 - a) Verse 3 cannot refer to the lifespan of human beings from this point henceforth, because many continued to live longer lives. Therefore some hold that it means that humankind has 120 years left until destruction is brought down upon them.
 - (I) To whom did God say this? - To No'ach? And for what purpose? – To have him announce it to the world? And if so, did he?
 - b) Verse 22 – No'ach obeys without saying a word.
- 2) Breishit chapter 7, verses 1 – 9, 13 - 16
 - a) Verse 5 – No'ach obeys silently.
 - b) Verse 7 – Does this not fly in the face of verse 1?
 - c) Verses 8 – 9, 14 – 15 – The animals come of their own accord; No'ach is passive.
 - d) Verse 16b – God shuts them in; No'ach is passive.
- 3) Breishit chapter 8, verses 13 – 19
 - a) Verses 15 – 16 – No'ach does not leave the ark until told to do so.
 - b) Verses 17, 19 – He was told to bring out the animals but they come out on their own.
 - c) Verse 18 – No'ach obeys silently.
- 4) Breishit chapter 9, verses 18 – 27
 - a) The first time No'ach ever speaks is to curse his grandson.
 - b) He seems to undergo a complete metamorphosis; he is here a completely different character.
 - (I) Perhaps he suffers from Post Traumatic Stress Syndrome; he has been completely broken by the holocaust he has witnessed and by the burden placed upon him.
 - (II) Alternatively, he was never the great man we had thought him to be. What faults might we be able to find with him?
 - He didn't object to God's plan and did not argue against it
 - (i) Unlike Avraham and Moshe
 - (ii) Lack of a moral consciousness, lack of self confidence in his relationship with God; only knows how to obey but not how to think and to feel and initiate.
 - He did not try to bring his generation to repent in order to ward off their destruction
 - (i) Similar to Jonah
 - (ii) Is unconnected to his neighbors; does not identify with them or is even alienated from them. Perhaps he believed that they deserve to die. Perhaps he is afraid that if they repent, he will no longer look so good himself. Perhaps he believed it to be improper, impious or dangerous to associate with them and therefore having had no contact, has no empathy for them.

Rabbinic sources

מדרש רבה, פרשה ל

(ט) בדורותיו רבי יהודה ורבי נחמיה רבי יהודה אמר בדורותיו היה צדיק הא אלו היה בדורו של משה או בדורו של שמואל לא היה צדיק בשוק סמייא צוחין לעוורא סגי נהור משל לאחד שהיה לו מרתף אחד של יין פתח חבית

אחת ומצאה של חומץ שניה כן שלישית ומצאה קוסס אמרין ליה קוסס הוא אמר להון ואית הכא טב מינה א"ל לא כן בדורותיו היה צדיק הא אלו היה בדורו של משה או בדורו של שמואל לא היה צדיק רבי נחמיה אמר ומה אם בדורותיו היה צדיק אלו היה בדורו של משה או בדורו של שמואל על אחת כמה וכמה משל לצלוחית של אפרסמון מוקפת צמיד פתיל ומונחת בין הקברות והיה ריחה נודף ואלו היה חוץ לקברות עאכ"ו משל לבתולה שהיתה שרויה בשוק של זונות ולא יצא עליה שם רע אלו היתה בשוקן של כשרות על אחת כמה וכמה כך ומה אם בדורותיו היה צדיק אלו היה בדורו של משה או בדורו של שמואל על אחת כמה וכמה:

Midrash Rabbah - Genesis XXX:9

9. IN HIS GENERATIONS. R. Judah and R. Nehemiah differed. R. Judah said: Only in his generations was he a righteous man [by comparison]; had he flourished in the generation of Moses or Samuel, he would not have been called righteous: in the street of the totally blind, the one-eyed man is called clear-sighted. It is as if a man who had a wine vault opened one barrel and found it vinegar; another and found it vinegar; the third, however, he found turning sour. 'It is turning,' people said to him. 'Is there any better here?' he retorted. Similarly, IN HIS GENERATIONS he was a righteous man. R. Nehemiah said: If he was righteous even in his generation, how much more so [had he lived] in the age of Moses. He might be compared to a tightly closed phial of perfume lying in a graveyard, which nevertheless gave forth a fragrant odour; how much more so if it were outside the graveyard!

רש"י על בראשית פרק ו

(ט) אלה תולדות נח נח איש צדיק - ... יש מרבתינו דורשים אותו לשבח כ"ש שאלו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר ויש שדורשים אותו לגנאי לפי דורו היה צדיק ואלו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום:

את האלה ים התהלך נח - ובאברהם הוא אומר (לקמן כד) אשר התהלכתי לפניו נח היה צריך סעד לתומכו אבל אברהם היה מתחזק ומהלך בצדקו מאליו:

Rashi on Breishit, chapter 6, verse 9

in his generations: Some of our Sages interpret it [the word בְּדִרְתָּיו] favorably: How much more so if he had lived in a generation of righteous people, he would have been even more righteous. Others interpret it derogatorily: In comparison with his generation he was righteous, but if he had been in Abraham's generation, he would not have been considered of any importance. — [Sanh. 108a, Gen. Rabbah 30:9, Tan. Noach 5]

Rabbi Mordechai Yaffe, Levush haOra (supercommentary on Rashi)

Know that these two interpretations of No'ach's character, one reflecting credit and the other discredit upon him, constitute in actual fact, equal valuations of his righteousness. There is no difference of opinion between the two points of view regarding this. Both maintained that his righteousness bore the stamp of mediocrity. They differed rather on the evaluation of the phrase: 'in his generations'. One interpreted it to reflect credit, deducing that had No'ach lived in a righteous generation and had had a good example to follow, he would certainly have been a much more righteousness man. The other interpreted it to his discredit, the phrase implying, according to him, that No'ach was righteous in relation to his generation. According to him the text viewed No'ach in an unfavorable light. Had he lived in Abraham's generation he would not have been more righteous, for he would not have benefited from the patriarch's example and would have been considered as naught.

(י) את האלהים התהלך נח ר' יהודה ור' נחמיה ר"י אמר משל לשר שהיו לו שני בנים א' גדול וא' קטן אמר לקטן הלך עמי ואמר לגדול בא והלך לפני כך אברהם שהיה כחו יפה (בראשית יז) התהלך לפני והיה תמים אבל נח שהיה כחו רע את האלהים התהלך נח ר' נחמיה אמר משל לאוהבו של מלך שהיה משתקע בטיט עבה הציץ המלך וראה אותו אמר ליה עד שאתה משתקע בטיט הלך עמי הדא הוא דכתיב את האלהים התהלך נח ולמה אברהם דומה לאוהבו של מלך שראה את המלך מהלך במבואות האפלים הציץ אוהבו והתחיל מאיר עליו דרך החלון הציץ המלך וראה אותו אמר לו עד שאתה מאיר לי דרך חלון בא והאיר לפני כך אמר הקב"ה לאברהם עד שתהא מאיר לי מאספוטמיה ומחברותיה בא והאיר לפני בארץ ישראל הדא הוא דכתיב (שם מח) ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו וגו'

רבי יוחנן וריש לקיש רבי יוחנן אמר לרועה שהוא עומד ומביט בצאנו ר"ל אמר לנשיא שהוא מהלך וזקנים לפניו על דעתיה דרבי יוחנן אנו צריכים לכבודו ועל דעתיה דרשב"ל הוא צריך לכבודנו:

Midrash Rabbah - Genesis XXX:10

10. NOAH WALKED WITH GOD. R. Judah said: This may be compared to a king who had two sons, one grown up and the other a child. To the child he said, 'Walk with me,' but to the adult, 'Walk before me.' Similarly, to Abraham, whose [moral] strength was great, [He said,] 'Walk thou before Me' (Gen. XVII, 1); of Noah, whose [moral] strength was feeble [it says], NOAH WALKED WITH GOD. R. Nehemiah said: He might be compared to a king's friend who was plunging about in dark alleys, and when the king looked out and saw him sinking [in the mud], he said to him, 'Instead of plunging about in dark alleys, come and walk with me.' But Abraham's case is rather to be compared to that of a king who was sinking in dark alleys, and when his friend saw him he shone a light for him through the window. Said he to him, 'Instead of lighting me through the window, come and show a light before me.' Even so did the Holy One, blessed be He, say to Abraham: 'Instead of showing a light for Me from Mesopotamia and its environs, come and show one before Me in Eretz Israel.' Similarly, it is written, And he blessed Joseph, and said: The God before whom my fathers Abraham and Isaac did walk, etc. (Gen. XLVIII, 15).

R. Berekiah in R. Johanan's name and Resh Lakish gave illustrations. R. Johanan said: It was as if a shepherd stood and watched his flocks. Resh Lakish said: It was as if a prince walked along while the elders preceded him. On R. Johanan's view: We need His proximity. On the view of Resh Lakish: He needs us to glorify Him.

Breishit chapter 18, verses 17 -33

Shmot chapter 32, verses 9 – 14, 30 – 32

Martin Buber, "Abraham the Seer", in *On the Bible*, edited by Nachum Glatzer, Schocken Books, New York, 1978, page 35

Noah stays put in nature; a man of the soil is rescued from the deluge. Abraham is the first to make his way into history as a proclaimer of God's dominion.

זוהר חדש, מדרש נעלם, פרשת נח, מאמר נח לא ביקש רחמים על העולם

ת"ר, מה השיב הקב"ה לנח, כשיצא מן התיבה, וראה כל העולם חר, והתחיל לבכות עליו, ואמר, רבש"ע, נקראת רחום, היה לך לרחם על בריותיך:

השיבו הקב"ה, רעיא שטיא, כען אמרת דא, ולא בזמנא דאמרית לך בלישנא רכיכא, דכתיב עשה לך תבת גופר כו', ואני הנני מביא את המבול כו', ושחת כל בשר כו', ויאמר ה' לנח כו', ואני הנני מביא את המבול כו', לשחת כל בשר כו', ואימר ה' לנח כו', כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, כולי האי אתעכבית עמך, ואמרית לך, בדיל דתבעי רחמין על עלמא. ומכדין דשמעת דתשתיזיב את בתיבותא, לא עאל בלבך בישותא דעלמא, ועבדת תיבותא ואשתזבתא. וכען דאתאביד עלמא, פתחית פומך למללא קדמי, בעיין ותחנונין:

כיון דחזא נח כך, הקריב עליון וקרבנין, דכתיב ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח:

א"ר יוחנן, בא וראה מה בין הצדיקים שהיו לישראל אח"כ, ובין נח. נח לא הגין על דורו, ולא התפלל עליו כאברהם. דכיון דאמר הקב"ה לאברהם, זעקת סדום ועמורה כי רבה, מיד ויגש אברהם ויאמר. והרבה דברים כנגד הקב"ה, עד ששאל שאם ימצא שם עשרה צדיקים, שיכפר לכל הדור בשבילם, וחשב אברהם שהיו י' בעיר, עם לוט ואשתו ובניו ובנותיו, וחתינו, ולכן לא התפלל יותר:

בא משה והגין על כן הדור, כיון שאמר הקב"ה למשה, ישראל חטאו, סרו מהר מן הדרך. מה כתיב ביה, ויחל משה. מהו ויחל. מלמד שהתפלל עד שאחזתו לחלה. רבנן אמרי, לא הניח משה להקב"ה, עד שנתן נפשו עליהם מן העוה"ז ומן העוה"ב. דכתיב, ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני מספרך אשר כתבת:

א"ר יוסי מהכא, ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו. וכן כל הצדיקים הגינו על דורם, ולא הניחו מדת הדין לשלוט בהם:

ונח התעכב עמו הקב"ה, ואמר ליה רבוי דברים, שמא יבקש עליהם רחמים, ולא השגיח, ולא ביקש עליהם רחמים, ועשה התיבה ונאבד כל העולם:

English translation of Zohar on separate sheet

Exodus chapter 2, verses 11 – 17

Breishit chapter 18, verses 2 - 8

מדרש רבה, פרשה לט

(יד) ואת הנפש אשר עשו בחרן אמר רבי אלעזר בן זימרא אם מתכנסין כל באי העולם לברוא אפילו יתוש אחד אינן יכולין לזרוק בו נשמה ואת אמר ואת הנפש אשר עשו אלא אלו הגרים שגיירו ואם כן שגיירו למה אמר עשו אלא ללמדך שכל מי שהוא מקרב את העובד כוכבים ומגיירו כאלו בראו ויאמר אשר עשה למה נאמר אשר עשו אמר רב הונא אברהם היה מגייר את האנשים ושרה מגיירת את הנשים:

Midrash Rabbah - Genesis XXXIX:14

14. AND ABRAM TOOK SARAI HIS WIFE, AND LOT THEIR BROTHER'S SON, AND ALL THEIR SUBSTANCE WHICH THEY HAD GATHERED, AND THE SOULS THAT THEY HAD MADE IN HARAN (XII, 5). R. Leazar

observed in the name of R. Jose b. Zimra: If all the nations assembled to create one insect they could not endow it with life, yet you say, AND THE SOULS THAT THEY HAD MADE! It refers, however, to the proselytes [which they had made]. Then let it say, ' That they had converted ' ; why THAT THEY HAD MADE? That is to teach you that he who brings a Gentile near [to God] is as though he created him. Now let it say, ' That he had made ' ; why THAT THEY HAD MADE? Said R. Huna: Abraham converted the men and Sarah the women.

המשך של זוהר המובא לעיל

רבי אליעזר ורבי רהושע הוו יתבי בפלכי טבריא, א"ר יהושע, רבי, מה ראה נח שלא בקש רחמים על דורו. אמר לו, אפילו הוא לא חשב בלבו שימלט. משל, למוצא אשכול ענבים שאינם מבשלים, בין הבוסרים, דאלו הוה בין ענבים מבשלים, לא הוו כלום:

Zohar – continuation of above source

Rebbi Yehoshua said: Why didn't Noah pray for mercy on behalf of his generation? He said in his heart: "Perhaps I shall not be spared", as it is written: "For you have I seen righteous before me in this generation" (Breishit 7:1), i.e. in relation to his generation. Therefore he did not pray for mercy on their behalf.

Sources for Further Study

- Nechama Leibowitz, Studies in Breishit, pages 59 – 66
- Rav David Silverberg, "Noah's Art Before the Flood", Introduction to Parshat haShavua, Parshat Noach, Israel Koschitzky Virtual Beit Midrash of Yeshivat Har Etzion, October 17, 2001
- Rav Yehudah Amital, "Release My Soul from Bondage", transcribed by Rav Eliyahu Blumenzweig, Student Summaries of Sichot Delivered by the Roshei Yeshiva, Israel Koschitzky Virtual Beit Midrash of Yeshivat Har Etzion, October 21, 1998
- Rav Yehudah Amital, Jewish Values in a Changing World, Ktav Publishing House, 2005, pages 184 – 187
- David Hartman, A Living Covenant – The Innovative Spirit in Traditional Judaism, The Free Press, 1985, pages 27 – 32
- Rabbi Jonathan Sacks, Covenant and Conversation, Genesis, Maggid Books and the Orthodox Union, 2009, pages 43 – 47
- Deuteronomy chapter 8
- Seforno on Genesis 6:8 (brought in Artscroll)
- Alschich on Genesis 6:14 (brought in Artscroll)